

Izhaja
v ponedeljek
in četrtek.

Stane mesečno Din 7.—
za inozemstvo Din 20.—.
Posamezna številka
1 din.

Račun poštno-čkovnega
zavoda št. 10.666.

NOVA DOBA

Uredništvo
in upravljalstvo:
Celje

Strossmayerjeva ulica 1.
pritličje.

Rokopisov ne vračamo.

Oglasil po tarifu.

Telefon int. št. 65.

Dva zakona o vzdrževanju cest.

Minister za javna dela je predložil Vrhovnemu zakonodajnemu svetu v Beogradu (ki se je baš te dni sešel k svojemu prvemu zasedanju) dva zakona, ki urejata vzdrževanje državnih in nedržavnih cest enotno po celi državi.

O besedilu in vsebini zakona o državnih cestah se ve doslej sledeče: Za državne ceste se smatrajo one, ki vežejo važna središča države med seboj ali z inozemstvom. Zaenkrat je teh cest približno 50. Mostovi in drugi tehnični objekti na cestah tvorijo sestavni del cest. Ceste, ki v tem zakonu niso našteje, se proglašajo za državne ceste lahko samo s kraljevim ukazom na predlog ministrskega predsednika. Kdor namenoma poškoduje državno cesto ali kak čestni objekt, mora povrniti povzročeno škodo. Ako krivca v roku 15 dni ni mogoče izslediti, mora škodo povrniti občina, na katere ozemlju je bila škoda storjena. Državne ceste morajo biti široke od 5 do 9 metrov, od katerih mora 4 do 6 m odpasti na vozni tir. Ovinki ne smejo imeti manjšega polumera od 50 m. Država more za potrebe državnih cest razlastiti vsako posestvo, bodisi privatno, bodisi javno. Za privatne posestva se plača odškodnina, javne korporacije pa morajo potrebno zemljo odstopiti brezplačno. Državne ceste, mostove in druge cestne objekte gradi in vzdržuje ministrstvo javnih del, ki lahko zahteva posebno odškodnino od vsakogar, kdor povzroča za vzdrževanje cest znatno večje stroške, kakor ostali interesi. Državne ceste, ki tvorijo del mestnih ulic, morajo vzdrževati dotične mestne občine. Ako je zaradi vremenskih nezdod prekinjen promet na kak državi cesti, smejo oblasti pozvati na delo za odstranitev ovir vse okolisko prebivalstvo. Porabiti smejo tudi ves, v bližini se nahajajoči material, potreben za popravilo. Material se naknadno plača po tržni ceni.

Pri državni hipotekarni banki se esnuje poseben fond za popravilo državnih cest. V ta fond se steka polovica trošarine in carine, vplačane za bencin, vrh tega pa takse, ki se na novo predpisujejo za vsa prometna sredstva. Te takse znašajo na avtomobile

do 20 ks 2000 Din, do 40 ks 3000 Din, do 60 ks 4000 Din in preko 60 ks 5000 dinarjev. Za vsak priklopni voz se plača 2000 Din, za motocikel 500 Din, za luksuzni konjski voz 500 Din, za lahki konjski petniški voz 300 Din, za dvovprežni tovorni voz 400 Din, za enovprežni tovorni voz 200 Din, za kmečke vozove po 50 Din, za lahke konje po 100 Din, za tovrstne konje in meze po 10 Din. Odgovarjajoča taksa se plača tudi za vsako drugo prometno sredstvo, ki v gornji razpredelnici ni navedeno. Istočasno se razveljavljajo vse dosedanje državne, oblastne in občinske takse na vozna sredstva. Iz tega cestnega fonda se bo uporabilo 40% za državne, 60% pa za druge javne ceste.

4 m od ceste se ne sme graditi sploh nikak objekt; kovačnice in druge slične delavnice morajo biti oddaljene najmanj 10 m, velike delavnice in industrijska podjetja pa najmanj 20 m od ceste. Izjeme so dovoljene le v mestih, ki imajo svoje regulacijske načrte.

Po zakonu o nedržavnih cestah bi imeli pet vrst nedržavnih cest in sicer 1. oblastne ceste I. in II. reda, 2. občinske, 3. vaške, 4. gospodarske in 5. dovozne ceste k železniškim postajam. Tudi za gradbo teh cest je dovoljena ekspropriacija.

Oblastne ceste vzdržuje oblast, ki pa more naložiti eno tretjino vzdrževalnih stroškov okrajnim cestnim odborom, na katerih ozemlju cesta leži. Oblasti in cestni odbori smejo pobirati posebne cestne doklade. Kadar se najzgradi kaka nova oblastna cesta, se je treba najprej pogoditi o doprinosu korporacij in interesentov k gradbenim stroškom. Pri tem naj odpade na oblast približno 50%.

Ceste in druge komunikacije, ki leže na ozemlju ene občine, spadajo v izključno kompetenco dotične občine, ki se mora brigati za njih zgradbo in vzdrževanje. Isto velja za vaške ceste, ki služijo predvsem interesom dotične vasi. Stroške za zgradbo in vzdrževanje gospodarskih cest (na polja, v gozdove itd.), nosijo predvsem oni, ki te ceste uporabljajo, stroške za zgradbo in vzdrževanje dovoznih cest k železniškim postajam pa krije do ene tretjine oblast, drugo tretjino prispeva železniška uprava, ostanek pa zainteresirani okraj, občine in posamezniki. Tudi oblasti, okrajni cestni odbori in

občine imajo pravico zahtevati posebno odškodnino od vsakogar, ki bi ceste uporabljal prekomerno.

Vsak moški med 21. in 55. letom je obvezan, da dela štiri dni na leto na oblastnih in dva dni na občinskih cestah. Ravno tako mora vsak lastnik tovornega avtomobila staviti vozilo na razpolago za vzdrževanje oblastnih cest dva dni in za vzdrževanje občinskih cest en dan na leto. To delo se more odplačati s 25 Din za osebno delo na dan, s 75 Din za delo z vozom in s 150 Din za delo z avtomobilom na dan. Prebivalstvo naj se kliche na delo v času, ko ni nujnega dela na polju. Cestni odbori se osnujejo po vsej državi. V istem političnem srezu moreta biti tudi dva cestna odbora. Cestni okrajni odbor ima po številu prebivalstva 7 do 12 odbornikov in se voli na tri leta. Člani odbora ne dobe za svoje delo nikake odškodnine.

Oba nova cestna zakona se morata izvesti do 1. januarja 1930. Z njima se razveljavljajo vsi dosedanje cestni zakoni in cestne uredbe.

Delegatsko zborovanje strokovnih organizacij iz Slovenije radi stanovanjske zaštite.

V Celju, 17. marca.

Danes se je vršilo v tukajšnjem Narodnem domu zborovanje delegatov od skoraj vseh strokovnih organizacij v Sloveniji. Udeležile so se ga po delegatih Zveza državnih nameščencev za Slovenijo v Ljubljani, Društvo stanovanjskih najemnikov v Ljubljani, Osrednje društvo nižjih poštah uslužbencev v Ljubljani, Društvo železniških upokojencev, Udruženje finančne kontrole v Ljubljani, Društvo stanovanjskih najemnikov v Celju, Zadruga krojačev v Mariboru, Udruženje narodnih železničarjev v Ljubljani, Ujed. jugoslovanskih učiteljev, pokr. poverjeništvu v Ljubljani, Društvo policijskih nameščencev v Mariboru, Osrednje društvo nižjih poštah uslužbencev v Mariboru, Narodna strokovna zveza v Ljubljani, Udruženje kurjačev drž. železnic v Ljubljani, Savez železničarja Jugoslavije I in II Maribor, Celje in centrala v Ljubljani, Zveza živilskih delavcev, jugoslavije v Mariboru,

Udr. vojnih invalidov v Celju, Mariboru in Ljubljani, Okrožna skupina državnih nameščencev v Mariboru, Društvo stanovanjskih najemnikov v Mariboru, Zveza privatnih nameščencev v Mariboru, Unija stavbinskih delavcev za Slovenijo v Celju, Oblastni odbor narodnih železničarjev v Ljubljani in zastopnik Delavske zbornice v Ljubljani.

Podpredsednik celjskega Društva stanovanjskih najemnikov g. Miloš Bobek se je ob otvoritvi zborovanja spominjal umrlega predsednika tega društva g. Val. Komavlija, na kar se je izvršila volitev predsedstva. Za predsednika zborovanja je bil izvoljen na to g. Miloš Bobek, za tajnika pa delegat mariborskega Društva stanovanjskih najemnikov gosp. prof. dr. Vrščaj.

V imenu mariborskega najemn. društva je na to pojasnil postajenačelnik g. Mohorko, da se je sklicalo to delegatsko zborovanje na njegovo inicijativo, ker je treba dati pokretu za podaljšanje primerne in pravične stanovanjske zaštite čim jači povdarek. Za njim je dolga vrsta govornikov poročala o razmerah v njihovih krajih in o željah njihovih organizacij. Zelo nazorno sliko o mariborskih razmerah je podal g. prof. dr. Vrščaj; ker se prej zasebna stanovanja ne prestopajo preurejajo v pisarne in razne poslovne prostore, ne more mestna in oblastna stanovanjska akcija v dovoljni meri pomnožiti skupnega števila stanovanj, tako da je še vedno na stotine družin brez lastnega stanovanja. K temu poostrejuje stanovanjsko krizo pogosta, menjava hišnih gospodarjev, neutemeljene odpovedi v svrhu podražiti stanovanj, bojkot družin z otroci in dr. Cene za stanovanja so dosegle v pre mnogih primerih 200—400% nad zlato pariteto, kar je za državne nameščence, pa tudi za največje število privatnih nastavljenecv vseh vrst, manjše obrtnike in trgovce ter gotove proste poklice že neznosno in kar bi se v slučaju ukinjenja vsake zaštite še poslabšalo. Predlaga na to nekatere točke, ki bi se naj upoštevale pri nadaljevanju, odnosno zboljšanju sedanjega stanovanjskega zakona (ki jih navedemo na koncu poročila). V imenu ljubljanskega društva stanovanjskih najemnikov je na to govoril g. Vencelj, ki je kot vsi naslednji govorniki obravnaval isto temo kot g. dr.

Oče Kondelik in ženin Vejvara

Češki spisal Ignát Herrmann.

42

Z avtorjevim dovoljenjem poslovenil Stanko Svetina.

»No, no, no...« se je nasmehnil Kondelik.

»Vem, Kondelik, on je zate premajhen gospod. Toda ne pozabi, da bo postal večji. Ti tudi nisi bil tak, kakor danes, ko si me vzel. Toda moj oče, moja mati, mi smo imeli zaupanje v tebe in ti jih nisi prevaril. Naj se kdo danes tebi primerja! Ti si slikar, kakršnih ni polna Praga.«

Gospodu Kondeliku je bilo kakor bi ga kdo bičal. To resno čaščenje ženino ga je razorožilo. Po teh besedah ni mogel zmerjati, se ni mogel kregati. Sipala je goreče ogle na njegovo glavo.

»Menda vendar ne bom letal za njim?« mu je privrelo iz ust.

»Tega ti nisem rekla. Kondelik, čeprav bi ne bilo ponižanje, ako bi prišel na kak način z njim skupaj. In ti gotovo nisi bral današnjih časopisov. Nekdo je tam umrl, na magistratu, vse se rine za košček naprej. Vejvara so pridelili prezidiju. Prezidiju, Kondelik! To je takoj pod županom. Gospodje v prezidiju so njegova desna roka. To so ljudje, ki vladajo celo Prago. To je velik korak k njegovi karijeri. Nič drugega ne pravim, kot da ima Vejvara bodočnost — in Pepica bi jo imela z njim. On ima svoje, ona ima nekaj, veš, ko pride to skupaj, je potem krasna eksistenca...«

V tem trenutku se je vrnila Pepica iz kuhinje, gospa Kondelikova je vstala. Samo pogledala je pomenljivo hčerko, in Pepica je razumela. O njem je bil govor, o Vejvaru.

Mojster je sedel zamišljen. Saj ima pravzaprav Vejvaro rad, za vruga! On ne more za svoj klepetav jezik. Kaj ga ti ljudje še ne poznajo? Ali bi se moral smejeti, ko je ležal kakor na mučilnici in moral bi blagoslovljati, da se je prekucnil v Vltavo? In kakor je sedel tu in premišljal o vsem, kar mu je njegova boljša polovica povedala, je sklenil, da to jutri popravi. Jutri že pojde ven, ga že skoro prav nič ne boli. Mora plačati davek, pojde sam na magistrat, pod kako pretvezo zleze v pisarno, kjer sedi Vejvara — in bo.

Kakor je sklenil, tako je napravil. In v soboto opoldne, ko se je vrnil domov, je rekel ženi dobrovoljno:

»Tako, Beti, zvečer pride Vejvara. Srečala sva se, povabil sem ga na večerjo. Nekaj nam napravi. Pripeljal ga bom s sprehoda.«

»Vidiš, Kondelik, to je lepo od tebe. Bala sem se že za Pepico. Ti si dober človek...«

In ga je poljubila.

Kondeliku je bilo neizrečeno lahko pri srcu. Čutil je, kako je človek srečen, če dela dobro. Sklonil se je k ženi in ji je rekel:

»Mislim, da danes poprosi za Pepico...«

Obraz gospe Kondelikove se je zavesetil. Ah, torej vendar. Sreča Pepičina — to je bila naloga celega njenega življenja.

Mojster Kondelik je šel popoldne pogledat, kaj delajo delavci, pregledal je vse, izplačal mezde in pred šesto uro se je sprehajal pred mestno hišo. Nekaj mu je prišlo na misel. Hotel je Vejvaro spraviti v najboljšo voljo in ga je hotel povabiti na kozarec, predno gresta domov.

Medtem je pripravljala gospa Kondelikova telečjo kito, glavnoto solato in kumare — Pepica je pogrinjala mizo, stanovanje Kondelikovo je bilo napolnjeno s prazničnim zrakom.

Danes!

Kondelik bi bil nosil Vejvaro na rokav, tako ga je veselilo, da se mladenci ne jezi. Prijel ga je, ko je stopil iz mestne hiše in mu je s par besedami razkril svoj načrt: nekam na vrček plzenjskega.

Kdo je šel rajši nego Vejvara! Z bodočim tatom nekaj časa sama in v zaupljivem pogovoru! Pri plzenjskem! Ni ostalo samo pri enem, bili so trije vrčki. Sedem je bila že preč, ko sta odšla. Naokrog se je razlival krasen večer, pare plzenjca so ogrinjale vse v nekaj rožnat svit, kri je hitreje tekla po žilah. Kondelik je veselo govoril in Vejvara bi mu bil za vsako besedo padel okrog vratu.

Niti vedela nista, kod gresta, toda naenkrat so se zaslišali iz neke vrtno restavracije glasovi godbe, pesmi in

smeh. Mojster se je ustavil in je premišljeval:

»Kaj pa imajo tu?«

In pogled mu je obvisel naenkrat na lepaku, obešenem poleg vrat.

»I glejte, Vejvara, tu so pevke! Ali slišite?«

Vejvara je pritrdil z nasmehom.

»Slišite, Vejvara, ali ste že kedaj to videli? Dvajset let jih že nisem slišal — toda kje, dvajset! Od one dobe, ko sem se oženil. Vidite, poidiva malo pogledat...«

Vejvari je bilo vseeno, kam ga pelje tast. Z njim bi šel makari v pekel. Bil je še velik dan, nobeden izmed obeh ni pomislil, koliko je ura. Kondelik je hitro stopil naprej, že sta bila na vrtu in sedla sta precej blizu podija, kjer so ugajale »pevke« svoje šale.

In čez nekaj časa se je mojster udomačil, gledal je v najboljši volji in poslušal, kako je pela gospodična Žana in gospodična Roza in gospodična Lora in kako so nastopali komiki v maskah in neizrečeno mu je ugajal »fisharmonium« s spremljevanjem gosli.

Pele so sicer stare kuplete, nerodno preložene iz nemščine, ni šlo in ni šlo to v verze in rime, toda gospodu Kondeliku se je zdelo vse to novo. Tako dolgo že ni slišal kaj takega... Vejvaru se je zdelo vse kakor prikazen. On ni slišal tega sploh nikoli.

Čas je potekal — naenkrat se je oglasil z nekega stolpa globok glas zvona — Vejvara se je predramil.

»Gospod, devet je ura...«

»Pojdite k vrugu! Kje naj bi se vzela...«

Vrščaj. Omenil je pa med drugim, da je ČSR podaljšala stanovanjsko zaščito do 1. 1932, isto je storila Francoska. Dvomil je nad koristnostjo stavbnih zadrug za člane, ker jim nalagajo previsoka bremena, isto imajo tudi mestne občine prekrajne roke za amortizacijo mestnih stanovanjskih hiš, kar naravno povzroča tudi draginjo pri takih stanovanjih. Govorili so nadalje g. Lilek v imenu Zveze državnih nameščenec, Leskovšek (Celje), Brečko (Maribor), Cergol (Celje), bivši socij. posl. Petejan, Tumpej v imenu narodnih železničarjev, Pitamic iz Ljubljane, Smodej v imenu policijskih nameščenec, zastopnik Delavske zbornice v Ljubljani in drugi.

Konečno so se delegacije zedinile, da se naprosi Delavska zbornica v Ljubljani, da pokrene skupno akcijo vseh delavskih zbornic v državi, kateri se pridružijo delegacije društev stanovanjskih najemnikov v Mariboru, Ljubljani in Zagrebu, narodnih železničarjev in drugih večjih stanovskih in strokovnih organizacij. Ti bodo imeli dne 27. t. m. v Beogradu pri Delavski zbornici svoj sestanek, na kar bodo 28. t. m. izročili skupno spomenico na merodajnih mestih. Za spomenico so se določile sledeče smernice: stanovanjska zaščita naj se podaljša tako dolgo, dokler se za to kaže potreba, najmanj pa za pet let; najemnine naj se spravijo v razmerje z dohodki državnih nameščenec in se maksimirajo s sodelovanjem stanovanjskih komisij po občinah, ki jih naj sestavljajo zastopniki drž. oblasti, občin in interesentov; prekomerna navijanja cen za stanovanja in razne nezakonite zahteve gospodarjev se naj kaznujejo po oduševnem zakonu; odredi naj se zasega stanovanj, ki so brez vzroka več ko dva meseca prazna; upelje naj se za celo državo enoten odpovedni rok in konečno naj se prepovedo deložacije v času od 1. oktobra do 1. aprila.

Padlo je še več raznih nasvetov za beograjske delegate, na kar je bilo zborovanje, ki je poteklo popolnoma mirno in brez nepotrebnih izpadov, zaključeno.

Cankarjeva proslava v Celju.

Savez jugoslovanskega srednješolskega združenja »Napredek« iz Maribora je priredil pod okriljem tukajšnje srednješolske družine »Sloga« v soboto 16. t. m. v veliki dvorani Narodnega doma v Celju akademijo v spominu Ivana Cankarja. Ker se je v Celju edino napredno dijaštvo spomnilo Cankarja, smo pričakovali pač boljše udeležbe narodnega meščanstva. Vplačilo vstopnine še ne upravičuje, da gremo z visokim prezirom preko lepega stremljenja na-

»Mislim, da se nisem motil«, je odgovoril Vejvara boječe in je vzel iz žepa uro. »Res, devet...«

»Kaj, pri streli, sedaj pa le brz domov«, je rekel mojster, ki se je naglo streznil iz svoje zamaknjenosti. »Mati naju čaka z večerjo...«

Plačal je in pihal je zelo, ko sta prišla iz vrta na ulico. Korakala sta molče, nikomur se ni ljubilo govoriti. Šele sedaj se je spomnil Kondelik na kito in solato in živo si je predstavljal ženo, kako hodi okoli štedilnika in gleda na vrata in prisluskuje.

Vejvara je šel poleg njega kakor grešnik. Ali bi šel sedaj k Kondelikovim? Ob pol desetih? Ali bi ne bilo bolje, ko bi — ušel domov.

In Kondelik, kakor bi slutil, kaj se godi v Vejvarovi glavi, ga je prijel za ramo, da bi mu ne utekel in mu je rekel s prisiljenim nasmehom:

»Ali jih bova slišala Vejvara, danes jih pa bova slišala... Da ste me morali tudi sem vleči, k tem pevkam...!«

Vejvara ga je debelo pogledal. Za božjo voljo, on ga je vlekel? Zopet on?

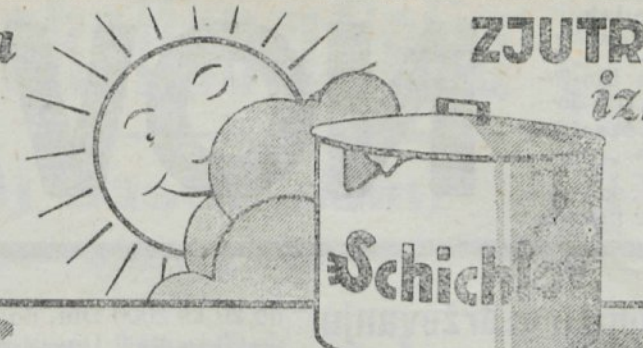
Toda Kondelik je pomiril mladeniča.

»No, no, to je šala, toda kar od matere dobiva, si nekako razdeliva... Sicer pa še ni tako pozno, bo še odprto — morate veliko jesti, da bo mati vesela.«

Gospa Kondelikova je stala pri ognjišču kakor maščevalni anđel, ko sta grešnika vstopila. Odzdravila je Vejvari na pozdrav, toda čutil je mrzel hlad, ki je vel iz besed:

ZVEČER za namakanje

ZJUTRAJ za izkuhanje

ŽENSKA HVALA

TERPENTINOVNO MILO

pa je pranje gotovo!

še mladine in konkuriramo, kako bi v blatu vsakdanjosti zadušili mlade ideale. Vrzeli v dvorani pa so bile zato bogato izpolnjene z nabito zasedenimi balkoni in stojščem mladih vernih častilcev in častilk Ivana Cankarja. Izbran program, precizna izvajanja glasbenih in pevskih točk ter globoko občutene in s srcem in dušo podane deklamacije, nagovor in recitacije so daleko presegle vsa naša pričakovanja. Jermanov govor iz IV. dejanja »Hlapcev«, kako je žgal po dvorani in odjeknil v dušah mladine, ki je tako malo razumevana, in v naših dušah, ki so bile srečne in ponosne take mladine. In »Lepa Vida«, to ni bil teater, bilo je doživetje mladih duš, ki iščejo resnice, solnce in lepote. In kaj bi še rekel, ne poznam imen vseh članic in članov te mlade družine »Napredka« iz Maribora. Vsak izmed njih bi zaslužil slavo, sprejmite skupno našo zahvalo in podprite moralno in materialno tovariše in tovarišice celjske »Sloge«. Bil je lep večer kot je zdrava mlada pomlad, ki ruši okove zimskega spanja in napoveduje novo življenje mladih idealov, ki so silnejši od armade hlapcev, obsojenih za hlapce.

Občni zbor Zveze čebelarских podružnic za mariborsko oblast.

V Celju, 17. marca.

Danes dopoldne se je vršil v celjskem Narodnem domu občni zbor Zveze čebelarских podružnic za mariborsko oblast, ki ga je vodil Zvezin predsednik, upok. župnik g. Henrik Peternel. Izmed 44 obstoječih podružnic jih je bilo zastopanih 17. Zborovanja se je udeležil kot zastopnik velikega župana g. svetnik Zidanšek, kot zastopnik oblastnega odbora inspektor g. Martin Zupanc, za Čebelarsko društvo v Ljubljani tajnik g. Okorn.

Na dnevnem redu so stala poročila,

volitve in slučajnosti. Iz poročil predsednika g. župnika Peternela, tajnika g. Gaberška in blagajnika g. pošnega upravitelja v pokoju Antona Mirnika je bilo videti, da je bilo delovanje Zveze v minulem letu prav živahno. Tako lepa in koristna panoga našega kmetijstva ima vedno več prijateljev v vseh stanovih. Tudi oblasti se je spominjajo s podporami: mariborski oblastni odbor je dal 9.245 Din, kmetijsko ministrstvo pa 2.228 Din. S tem skromnim denarjem in še bolj vsled požrtvovalnosti posameznikov je Zveza priredila lani 42 čebelarских tečajev in predavanj po vseh okrožjih mariborske oblasti. Ednajst podružnic je dobilo poleg tega od oblastnega odbora podpor po 300 Din in prekmurska čebelarska podružnica še posebej 950 dinarjev za nabavo sladkorja.

Pri volitvah je bil izvoljen za predsednika g. župnik Henrik Peternel, za tajnika g. Jože Gaberšek, za blagajnika g. Anton Mirnik, za odbornike gg. Andrej Pikel, posestnik in čebelar v Žalcu, Franc Gorkič, uradnik oblastn. odb. v Mariboru, Davorin Zorman, davčni nadupravitelj v Ptuiju, Evgen Antauer, šolski upravitelj v Tišini, I. Galob, učitelj v Mežici, Franc Mlinšek, šolski upravitelj v Velenju, za pregledovalca računov gg. Ivan Ravnikar, trgovec v Celju in Martin Mastnak, profesor v Celju.

Pri slučajnostih se je živahno obravnavalo pobijanje kužnih bolezni med čebelami. Ker naše politične oblasti nimajo zvedencev, se je sklenilo prirediti pri znanem bakteriologu prof. Kernu v Ljubljani poseben tečaj za izobrazbo v pobijanju čebelnih bolezni, katerega se naj udeleži vseh Zvezinih 9 potovalnih učiteljev. Udeležili se ga pa bodo lahko tudi drugi čebelarji, seveda na svoje stroške.

S tem je bilo to lepo zborovanje opoldne končano. Ker igra strd ne le v našem gospodinjstvu važno vlogo, temveč bode dobila važnost tudi kot izvozni predmet, želimo Zvezi vedno večjih uspehov!

K vsakdanjemu

napornemu delu, najsi bode v pisarni, delavnici ali na polju, je potrebno tudi razvedrilo in najboljše razvedrilo je godba z dobrimi instrumenti. Predno si nabavite kakšen godbeni instrument, ogledajte si veliko zalogo v veletrgovini R. STERMECKI, CELJE, kjer dobite instrumente po sledečih nizkih cenah: violina z etuiem 315 Din, finejša 545, mandolina 160, 220, 400 Din, kitara 70, 320, citra 440, tamburica 180, 250, 300 Din, harmonika 350, 470, 550, 840 Din, gramofon 355, 575, 890 Din. Vsi instrumenti so najboljše kvalitete, direktno iz najboljših svetovnih tovarn importirani in radi velikanskega skupnega nakupa cen veliko nižje kakor drugod. Nakup neprisiljen.

35 let Celjskega pevskega društva.

Letos poteka 35. leto »Celjskega pevskega društva«, ki so ga ustanovili leta 1894 zavedni celjski Slovenci, v času, ko je postajal pritisk narodnih nasprotnikov vedno neznosnejši. Ves čas je stalo društvo na braniku za nacionalne ideje, vključno mnogoterim težokam je vršilo svojo nacionalno in kulturno poslanico za probudo in oživanje narodnega življa v mestu in okolici. Nešteti so društveni nastopi, s katerimi je društvo bodrilo celjske Slo-

vence, jih učilo spoznavati in ljubiti slovensko in slovansko pesem, v kateri globini se skriva najčistejši čut narodne neomahljivosti. Ni bilo nacionalne proslave, ne narodnega veselja, kjer bi to društvo ne doprineslo svojega obola k uspehu. Polpretekla zgodovina beleži društvene uspehe, na katere se povrnemo ob priliki.

S preobratom je društvo otvorilo novo vrsto kulturnih prireditev, stopilo je že pomladi 1918 na čelo nacionalnemu delu v Celju in okolici. Takrat so se združili vsi zavedni slovenski sloji pod njegovim praporom in uspeh ni izostal.

V naši takrat novonastali jugoslovanski hiši pa so nastali odnosi, ki posebno nam Slovencem v prej pomencenih krajih ne delajo baš prevelike časti. Iz nepoznanja položaja, včasih iz gole zavisti se je cepilo nacionalne in kulturne moči. Namesto da bi zavednost porastla, je hiral. Požrtvovalni kulturni delavci so postajali hladni, brezbržni in le s težavo je v tem pojavu držalo društvo svojo postojanko. Še je uspelo prirediti posamezne koncerte, ki so zbudili kolikor-toliko zanimanja, odrevelo pa je čimdalje bolj ono nacionalno navdušenje naših sodobnikov. — Zadnja leta ima društvo posebno težavno stališče, vse njegovo dolgoletno nesebično delovanje ni moglo preprečiti mrtvila, ki se polasča na eni strani njegovih bivših sotrudnikov, na drugi strani naše slovenske javnosti, ki se sicer kaj rada pobaha s svojo zavednostjo.

V proslavo 35-letnice pripravlja društvo več pevskih prireditev tekom leta. Pomladanski koncert naj bi se vršil že meseca maja. Zbor sicer že pridno vadi in hoče podati obračun svojega delovanja in dokazati upravičenost svojega dolgoletnega obstoja, vendar pozivamo s tem vse one naši javnosti od prej znane pevke in pevce, da po daljšem odmoru zopet posežejo aktivno v udejstvovanje našega pevskega zbora. S tem naj dokažejo, da njih čut za slovensko pesem še ni zamrl in da se še vedno zavedajo svoje dolžnosti kot kulturni delavci. Javnost pa pozivamo, da se odzove z istim razumevanjem prireditvam Celjskega pevskega društva, kakor se je znala odzvati ob času, ko se je to smatralo v Celju kot nacionalna manifestacija!

Domače vesti.

d Nemška vsiljivost in še marsikaj. Zadnja leta je postala nekako boljša navada, da hodijo v našo preljubo Jugoslavijo kar za rekord gostovat razne nemške gledališke družbe in družbe prav skromnih in neredko tudi dvomljivih umetniških kvalit. Začel je Zagreb, ki je odkril, da je vsikdar rentabilno za blagajno, ako se čuje z odra zagrebskega Narodnega kazališta nemški jezik. Te dni pa je baš Zagreb na zaslužen način odklonil neko tako dunajsko umetnost z »umetniki« in »umetnicami« vred. Bil je velik škandal v gledališču, ki mu sledi morda iztreznjenje. Z nemškimi gostovanji se je uspešno postavila tudi že Ljubljana, naravno, da tudi Maribor ni smel zaostati. Bogve, ali so gledališke uprave teh treh jugoslovanskih mest, kedaj mislile, da bi šle gostovat med Slovence na Koroško in v Avstrijo ter med Hrvat v Burgenland? Narodni zavesti naših bratov onstran meja bi taka gostovanja gotovo ne škodovala. Če bi se pa v ta gostovanja položil še sistem in jih vrhu tega podprlo zdoma še gmotno, bi uspeh ne mogel izostati. Pa to je že

preveč, če bi tako daleč mislili mi Slovenci in Jugoslovenci, kaj se le da bi tako delo organizirali in izvedli. Bila bi naloga narodno-obrambnih organizacij, da bi usmerile naše kulturno in nacionalno udejstvovanje na to zapuščeno polje. Nemci iz Nemčije in Avstrije delajo tako med nami že vsa zadnja leta. Ni še dolgo tega, ko je neka umetnost in kulturo oznanjujoča nemška družba pod imenom »Tegernseer Bauerntheater« oblezala skoro vsa naša mesta in trge po mariborski oblasti. Pa ni bilo z umetnostjo prehudo. Bolj važna je bila misel nemške propagande med nemškimi razsejanimi drobci in med nezavednimi našimi ljudmi, ki jim tiči še v možgu tisočletni strup germanizacije. In kjer je bilo nemške in renegatske publike premalo, pa so priskočili naši lažirodoljubi na pomoč, kakor se tudi spodobi za ljudi, ki so se naučili prodajati narodne svetinje za umazane volilne kuglice. Hvala Bogu, da jim je 6. januar 1929 odvzel to nadnaravno moč in jih trdno zaklenil v škrinjice.

d Nemška pravičnost in nemška kultura. Po svetovni vojni so si Nemci prav spretno natakili masko, ki bi jih naj prikazala svetu kot narod, ki propagira v besedah največjo pravičnost in objektivnost na vse strani. Pri tem se pa kaj čudno čita, da tista Nemčija, ki hoče biti visoka zaščitnica pravic narodnih manjšin, kaznuje z denarno kaznijo deco slovanskih staršev, ki izpregovori v šoli nemško besedo. Za vsako besedo, v maternem jeziku izgovorjeno — kazen!

d Umrl je v Beogradu g. Gjorgije Kostić, direktor beogradske carinarne v pok., v visoki starosti 77 let. Ugledni pokojnik je bil oče komandanta tukajšnjega 39. pp., g. polkovnika Vojislava Kostića. G. polkovniku in spoštovani rodbini naše najiskrenejše sožalje!

d Koliko davka plača povprečno vsak Celjan? Na vsakega Celjana pride letno občinskega davka 465 Din. (tudi na onega, ki stanuje v neznosnem blatu na »periferiji«), na vsakega Ljubljance 430 Din, na vsakega Zagrebčana 500 Din in na vsakega Mariborčana samo 370 Din.

d Umrl so v Celju: v Invalidskem domu 15. marca 53-letni vojni invalid Matevž Varšek. — V bolnici 17. marca Gašper Jakopič, 60-letni občinski rezež iz Petrovč in 51-letna Brigita Cilenšek iz Pečovnika.

d Seja celjskega občinskega sveta. V četrtek, dne 21. t. m. ob pol šestih zvečer se vrši redna javna seja mestnega občinskega sveta. Na dnevnem redu je zaprisega nove občinske uprave, na kar slede poročila odsekov.

d Seja okoliškega občinskega odbora se vrši v nedeljo 24. marca. Na dnevnem redu je med drugim važno vprašanje popravil na razdrti grenačirjevi brvi.

d Celjsko pevsko društvo poziva vse pevke in pevce, da se udeležujejo vaj za prireditev pomladanskega koncerta. Vaje se vrše vsak torek za moški, vsako sredo za ženski in vsak petek za mešani zbor. Početek ob 20. uri, pevška soba v Narodnem domu. Izvršujoči člani, ki se do petka 22. t. m. ne bi prijavili v zbor, ne bi bili pripuščeni k nastopom. — Odbor.

d SK Celje : SK Svoboda. Ljubljana 5 : 3. Včeraj je bila v Celju odprta nova nogometna sezona. Ob treh popoldne se je vršila na glaziji prijateljska tekma med SK Svobodo iz Ljubljane in SK Celjem, ki je končala z zmago SK Celja v razmerju 5 : 3 (1 : 3). V prvem polčasu so bili v stalni premoči Ljubljance, v drugem pa Celjani, ki so dobili letos v osebi gosp. Diamanta izvrstnega trenerja in igralca. Igra je bila fair, Ljubljance so v tehničnem oziroma nekoliko nadkriljevali Celjane. Sodnik g. Wagner je pri Ljubljance in Celjanih prezrl po eden ofsajd-gol. Tekmi je prisostvoval precejšnje število občinstva. V nedeljo, dne 24. t. m. ob treh popoldne se vrši na glaziji prvenstvena nogometna tekma med SK Celjem in celjskim Atletik SK.

d Dve izgubi: modra moška obleka, najdena na vrtu g. Diehla na Dolgem polju, in molitvenik. Sumi se, da je bila obleka ukradena.

d Kolo jugoslov. sester v Celju ima 8. aprila t. l. ob pol 20. uri (pol 8. uri zvečer) svoj občni zbor v mali dvorani Narodnega doma s sledečim sporedom: 1. Tajniško poročilo o delovanju društva v letu 1928. 2. Blagajniško poročilo. 3. Volitve novega odbora. 4. Slučajnosti. Odbor vabi sestre članice k prav obilni udeležbi.

d Tovariši, obrtniki! Jutri, na dan sv. Jožefa je obrtniški praznik. Ob 8. uri jutraj je v župni cerkvi maša, ob 9. uri popoldne pa se vršite v vrtnem salonu hotela »Evropa« dve predavanji in sicer: »Zgodovinski razvoj celjske obrtne nadaljevalne šole od njene ustanovitve l. 1883 do danes« in »Stališče obrtništva napram osem- in deseturnemu delavniku«.

d Godovniški dnevi v Celju. 24., 25. in 26. t. m. se bo vršil v Celju Idejni tečaj združenih slovenskih tabornikov. Na tečaju, ki bo prvi te vrste pri nas, se bo predavalo o 42 temah. Temu tečaju bo priključen še poseben govorniški tečaj za voditelje. 24. t. m. bo prirejen intimen godovniški večer, na katerega bo imela pristop tudi gozdovništvu naklonjena javnost. Vse prireditve se bodo vršile v Narodnem domu; prehrana v podoficirski menzi bo skupna, prenočišče bo za deklice v Invalidskem domu, za dečke pa v vojašnici. Ker se obeta velika udeležba, se opozarjajo vsi, ki se hočejo tečaja udeležiti, da se javijo pri glavarjih svojih rodov.

d Le mirno spite, ker ŽENSKA HVALA raztaplja nesnago čez noč, a jutraj jo odpravi SCHICHTovo TERPENTINovo MILO. — Poglejte naš današnji oglas!

d Uradne ure pri celjskih sodiščih od 11. marca 1929 naprej in sicer: ob delavnikih (razun sobote) od 8. do pol 13. in od pol 15. do 17. ure, ob sobotah od pol 8. do 14. ure, ob nedeljah od 9. do 12. ure, ob praznikih od 8. do 12. ure. Vložišče je odprto ob delavnikih (razun sobote) od 8. do 12. ure in od 15. do 16. ure, ob sobotah od 8. do 13. ure, ob nedeljah od 9. do 12. ure in ob praznikih od 8. do 12. ure.

d Svinjski sejem v Celju, dne 16. marca 1929. V soboto, dne 16. t. m. se je pripeljalo na svinjski sejem v Celju 136 prašičev, večinoma v starosti od 5 tednov do 6 mesecev. Cene prašičev so bile sledeče: od 5 do 6 tednov stari prašiči 125—150 Din, od 7

„Mi gremo lahko tudi v gledališče,“

pravi mlada gospa Mica. „Tudi takrat ko peremo, imamo časa, ker nam je težko opravilo pranja odvzel RADION, ki pere sam.“

Varuje perilo!

Reklama prodaja!
Najboljši
Crepe de chine
v vseh barvah — za obleke
meter samo Din **105**—
pri FR. KRICK, Celje, Aleksandrova 1.

d Obratovanje v trgovinah. Gremij trgovcev Celje obvešča vse prebivalstvo mesta Celje ter bližnje in daljše okolice, da bodo trgovine na dan Sv. Jožefa v torek 19. marca in na dan Marijinega oznanenja v ponedeljek 2. marca odprte.

d Ljudsko vseučilišče v Celju. Za danes napovedano predavanje g. prelata dr. Kovačiča odpade, ker je g. predavatelj obolel.

d Radio-tečaj pri Ljudskem vseučilišču se nadaljuje v sredo 20. t. m. ob 20. uri. Zaradi mraza in bolezni je bil prekinjen nekaj tednov. Prosimo, da pridete slušatelji, ker imamo še samo par ur in bi radi končali do Velike noči.

d Umrla je v Zavodni pri Celju gospa Jospina Sima v 90. letu starosti. Bila je lastnica lepo renovirane hiše pod Jožefovim hribom. Sin g. Jurij Sima je ravnatelj pivovarne v Donau-eschingenu na Badenskem, od treh še živčih hčerk je jedna gospa Ana Filipičeva, vdova po odvetniku, druga, gospa Hermina, vdova po trgovcu g. Hočevarju v Celju. Pogreb se je vršil v soboto popoldne ob veliki udeležbi sorodstva in znancev. N. v m. p., rodbini pa naše sožalje!

d Popravila gramofonov izvršuje Anton Lečnik, Celje, Glavni trg. 105

do 8 tednov 180—200 Din, od 8 do 9 tednov 200—230 Din, od 3 do 4 mesece 300—380 Din, od 5 do 6 mesecev 400—550 Din, 1 leto stari prašiči 900 dinarjev. Kupčija je bila še slaba, ker ni bilo zadosti kupcev. Interesenti se opozarjajo na svinjske seime, ki se vršijo od sedaj naprej vsako sredo in soboto v Celju, ker je že lepše vreme. Vsakemu interesntu se nudi prilika, da is lahko nabavi sedaj prašiče po nizki ceni.

d V celjskem javnem kopališču od da celjska mestna občina službo strojnika, ki mora obenem opravljati posle kurjača. Mesečna plača 1.500 Din, — Prošnje do 1. aprila 1929.

d Redni občni zbor kopališke zadruge Diana na Bregu pri Celju se vrši vtorek, dne 26. marca 1929 ob 6. uri popoldne v sejni dvorani Celjske posojilnice v celjskem Narodnem domu.

d Namočeno polenovko ima v zalogi tvrdka: Anton Fazarinc, Celje.

d Zveza kulturnih društev za mariborsko oblast je ustanovila včeraj v Pernicah nad Muto svojo 31. javno knjižnico. Vsa čast marljivemu delu Zveze!

d V Št. Pavlu pri Preboldu priredi drugi gospodinjiski tečaj razstavo kuhinjskih izdelkov in ročnih del na cvetno nedeljo. Razstava bo odprta cel dan.

d Podružnica Hmeljarskega društva v Žalcu se je ustanovila na Polzeli; šteje že nad 70 članov.

d Gradnja treh velikih javnih poslopij v Mariboru? V četrtek je poročal mariborski župan Juvan na seji nove občinske uprave, da se namerava po sporazumu med prizadetimi rezorji graditi pri glavnem kolodvoru poslopje za carinsko pošto, ki bi veljalo 4.100.000 Din, nadalje pošto poslopje II, ki bi stalo 7 milijonov dinarjev in kenčno v Einspielerjevi ulici carinsko poslopje, ki bi stalo isti denar. Aleksandrova cesta bi se naj tudi okrog glavnega kolodvora asfaltirala, kar bi stalo okrog 3 milijone dinarjev. Denar

za pošto poslopje bi posodila mariborski mestni občini poštna hranilnica proti temu, da bi se obrestni in amortizacija krila z najemnino, ostale stroške bi pa kril kaldrinski fond.

d Oddaja zakupa kolodvorske restavracije v Rogaški Slatini, se bo vršila potem ofertalne licitacije dne 30. marca t. l. pri Direkciji državnih železnic v Ljubljani. (Pogoji so na vpogled v pisarni Zbornice za trgovino, obrt in industrijo v Ljubljani.)

d V nevarnosti je tudi dravograjski most, da ga podere odlavajoči led. Zadnje dni ga je že močno treslo. Ako pride do katastrofe, bi to imelo za prebivalstvo dravograjskega trga zelo neprijetne posledice, že radi tega, ker je kolodvor na tej strani Drave.

d Samomor starca. Zadnji ponedeljek se je ustrelil z revolverjem 84-letni kočar Jože Kočevar v Rogoznici pri Ptuj. Truplo so prepeljali v mrtvašnico. Vzrok samomora ni znan.

d Skupne obmejne postaje med Jugoslavijo in Avstrijo bi se naj v smislu pogajanj med obema državama na Dunaju uredile v avstrijski Radgoni. Mariboru, Dravogradu-Meži, Pliberku in Jesenicah. Listi poročajo, da je glede tega že dosežen načelen sporazum. Skupne železniške postaje bi obsegale železniško in carinsko službo za obe državi, s čemur bi se zelo olajšal in pocenostavil promet preko meje.

d Cene za seno in slamo v Zagrebu so bile ta teden sledeče: seno po kakovosti 110—145, stisnjeno seno 140 do 150, otava 150—175, slama 85—100 dinarjev za meterski stot.

Reumatizem, trganje v kosteh, giht, išijas zdravi najuspešnejše **Rheusapal pasta.** Dobiva se v vseh lekarnah. Proivaja lekarna ARKO, Zagreb Ilica br. 12

d Odhod v gledališče je kaj lahek, ako niste izmučeni. Pazite torej, da za pranje perila vzamete SCHICHTov »RADION«.

d Svelovne razstave v Barceloni se udeleži tudi Hmeljarsko društvo v Zalcu s kolekcijo hmeljskih vzorcev in s slikami o pridelovanju hmelja v Savinjski dolini.

d *Dražba kož divjačine* se vrši dne 25. t. m. v prostorih velesejma v Ljubljani. To je letošnje druge take prireditve, sicer pa osma. Težko je bilo našim lovcom delati preje, ko so vsled nezadostnega smisla za organizacijo prodajali razkropljeni po vsej državi svoj pridelek — kože — za ceno, ki so jo diktirali drugi, dobro se zavedajoč svoje premoči napram lovcom-poedinem. Težko bi bilo lovcom tudi še danes, ko je kupna moč konzumenta tako padla. Ali blaga sploh ne bi prodali, ali pa po neprimerno nizkih cenah — v svojo izgubo. Njih rešitev je baš v teh organiziranih kožnih sejmih, kar je posebno ugodno pokazala letošnja januarska dražba, ko so bile za prvovrstno blago dosežene celo višje cene nego so notirale na svetovnih trgih. Koristi teh organiziranih prodaj kož, ki jih prireja Ljubljanski velesejem in Slovenska lovska zadruga roko v roki pod imenom »Divja koža«, danes ne uvidevajo samo slovenski lovci, ampak tudi ostale pokrajine države. »Divja koža« si čimdaljebolj osvaja tudi vzhodne pokrajine naše države, od kjer prihaja v Ljubljano mnogo dragocenega blaga — pa tudi kupcev. »Divja koža« je tudi za 25. t. m. dobro založena z blagom. Kdor svojih kož še ni odposlal, naj to nemudoma stori. Razven domačih kupcev so najavljeni še kupeci iz Avstrije, Nemčije, Italije, Čehoslovaške, Poljske in Anglije.

d *Razglas*. Glasom tuuradnega odloka z dne 3. novembra 1926., G. br. 4022/12, potečejo pravice za plavljenje po Savinji in nje pritokih v območju gornjegrajskega sreza, podeljene članom »Gornjesavinjske splavičarske in plovbene zadruge v Radmirju«, z dnem 30. junija 1929. Prošnje za podelitev koncesije za plavljenje za bodočo dobo treh let, to je od 1. julija 1929 do 30. junija 1932, se imajo vložiti s strani posameznih interesentov do najdalje incl. 15. aprila t. l. pri tukajšnjem uradu. Vsaka prošnja mora biti kolkovana s kolekom po 5 Din ter ji mora biti priložen kolek po 20 Din za rešitev, vsaka morebitna priloga k prošnji pa mora biti kolkovana s kolekom po 2 Din. V prošnji mora biti natančno navedeno: 1. Ime, priimek, kraj in hišna številka bivališča prosilca. 2. Čas plavljenja. 3. Oznaka kraja, kjer plavljenje prične, in kraja, kjer plavljenje konča. 4. Vrsta in množina lesa, ki ga namerava prosilec plaviti. 5. Plavičarsko lesno znamenje. Prošnji mora biti priloženo potrdilo Gornjesavinjske splavičarske in plovbene zadruge, da je prosilec član te zadruge.

Letošnja zima in trsna rez.*

Take zime pa še nismo doživeli! V velikih skrbih je vinogradnik za svojo trto. Zdaj bi bil čas trsne rezi, katera je že v normalnih letih, kakor pravijo, vinarska umetnost, letos pa še posebno, ker so priznana pravila za pravilno vzgojo vinske trte na glavo postavljena. Toda baš v takih, izredno kritičnih okoliščinah ne smemo izgubiti glave! Skušajmo rešiti, kolikor rešiti moremo!

Po dosedanjih opažanjih, ki sicer še niso zaključena, lahko trdimo, da letos vobče ne bomo mogli nikjer doseči povsem pravih vzgojnih oblik, kakršne so pri nas zelo običajne. Naša največja skrb mora torej biti, da rešimo trs in po možnosti tudi čim več trgatve, da pridelamo že letos morda kak polovnjaček, namesto nič in še prihodnje leto nič ali le prav malo. Ker tokrat ne veljajo splošna pravila za to, ne smemo upoštevati tudi sicer

* Iz »Naših Goric« št. 3/1929. Na ta članek je pisatelj, gosp. ravn. Andrej Žmavc v Mariboru po pravici opozoril vinogradnike v vseh slov. listih.

Kitara se poceni proda Gaberje štev. 124/1.

Oglašujte!

pri nas najugodnejšega časa za trsno rez, ki je nekako od začetka februarja pa do polovice marca. Zato nam bodi letos prvo in glavno pravilo: Trsno rez odložimo na poznejši čas!

Zavedamo se, da premnogi vinogradniki odkinavajo in ugovarjajo: Kdaj pa obavimo drugo delo, kdo bi zmogel tako narobedelo, kaj takega pa že ne! Trsje moramo najprej obrezati, potem nakeliti, povezati, okopati itd.

Zelim mnogo sreče. Srečen bom tudi jaz, če se bo komu običajni razpored prvih vinogradniških opravil letos obnesel. Ako pa se ne obnese, kakor je, žal, z vso gotovostjo pričakovati, potem bo trpel tak vinar sam škodo, ki postane letos lahko katastrofalna; saj bi jo tudi sam zakrivil, ker se ni dal poučiti.

Poskusimo iz previdnosti enkrat vseeno nekoliko narobe! Ne bo nam žal. Čim se zemlja otali in osuši, lotimo se najprej kolitve, potem kopi, po potrebi v zvezi z gnojenjem; z rezjo pa počakajmo, dokler trsje ne požene!

Ni časa niti prostora, da bi danes razpravljali o pravilih za trsno rez in o trsnih vzgojnih oblikah, ki so s tem v zvezi, ali da bi brezplodno ugibali, koliko oces bi narezali čepom, reznikom, »veronikam«, šperonom ali locnom itd. Moramo marveč predpostavljati, da so to inteligentnemu čitatelju že itak dobro znane stvari.

Narava nam bo pokazala, kako naj ravnamo z vinsko trto ob rezi, čim zdrava, nepožebla očesa, kolikor jih vobče bo, nabreknejo in poženejo. Solzenja trte se mnogi gospodarji boje bolj nego je treba. Taki pomisleki so baš letos najmanj upravičeni. Saj bo uprav tokrat trsje še premalo solzilo, kolikor pa bo, bomo tega naravnega pojava še prav veseli, ker bi solzenje le dokazovalo vegetacijsko zmoglost in moč loze, o kateri resno dvomimo!

Najhujše zlo zimske pozebe je, ako zima uniči stari les ali celo korenine. V prvem slučaju odrežemo trs do podlage, iz katere vzgojimo trs iznova, v drugem slučaju pa ni nobene pomoči. Nadzemno deblo z morebitnimi roglji ali kraki ne pozebe tako izlahka, tem manj, čim debelejša snežna plast ga ob najnižjih temperaturah, kakor letos, ob okoli in tu in tam nad 30° C, pokriva. Podzemno deblo s koreninami je nekako omehkuženo in zato občutljivo, vendar v zemlji boli ali manj na varnem, tem bolj, čim več snega je, ki ovira zmrzovanje v globlji plasi zemlje, in čim globlje je korenine razporedene. Dal Bog, da bi bile tako hude pozebe le prav redke!

(Dalje prih.)

Sladko seno

približno 3000 kg. se proda. Vpraša se: Gaberje 19 pri Celju.

Viničarja

z več delavnimi močmi

sprejme takoj Oskrbništvo Novikloster Sv. Peter v Savinjski dolini.

Posestvo »Krstinin dvor« i s č e

vrtnarja

neoženjenega, z spričevali ter

sadjarskega pomočnika

neoženjenega, z spričevali, za takojšnjo nastop. Oferte na uradno listo. 4 2

Užitek je kajenje

s patentiranim h g j e d m

ustnikom „LIKAR“

ker pušča v dim cigarete samo toliko nikotina, da ostane okus prijeten in kajenje neškodljivo

Ustnik stane z navodilom Din 35 —

Preprodajalci dobe običajni popust.

Zaloga in samopredaja:

Drago Žnidarič Celje
Gospodarska ul. 27.

Gramofoni in plošče

iz tovarne Edison Bell-Penkala Ltd. kakor tudi plošče »His Master's Voice« in »Columbia« katere vodi imenovana tovarna na zalogi, se dobijo proti gotovini in po zelo ugodnih obrokih pri

Goričar & Leskovšek, Celje

knjigarna in veletrgovina s papirjem, pisalnimi in risalnimi predmeti.

Učenec

(p.kolo) se sprejme v kolodvorski restavraciji v Celju.

Franjo Jošt, Celje, Aleksandrova ul. 4

iz vseh rudnikov prvovrsten dobavlja in dostavlja trgovina

Dve prazni lepi sobi

s posebnim vhom, v sredini mesta, se takoj odda v najem. Naslov v upr.

Učenka

vešča slovenskega in nemškega jezika, se sprejme v modni trgovini A. Drogenik, Celje.

Zahvala.

Vsem, ki so nam ob priliki smrti našega dobrega soprega, čista, gospoda

Blaža Heriča

slikarskega in pleskarskega mojstra

kakorkoli stali ob strani, se najiskreneje zahvaljujemo. Posebno se zahvaljujemo č. duhovščini, Obrtni zadrugi slikarjev, tovaršem slikarskim mojstrom, darovalcem vencev in sploh vsem, ki so pokojnika spremili na zadnji poti.

CELJE—ZAVODNA, dne 18. marca 1929.

Žalujoči rodbini

Jančič-Herič

ter ostali sorodniki.

V globoki potrnosti naznanjamo pretresljivo vest, da je naša ljubljena in dobra mati ozir. bab'ca, prababica, tašča, svakinja in teta, gospa

Josipina Sima

danes v četrtek, dne 14. marca ob 6. uri zvečer v 90. letu starosti mirno in boževdano preminula.

Pogreb nepozabne pokojnice se vrši v soboto, dne 16. marca ob pol 5 uri popoldne iz hiše žalosti Zavodna štev. 27 na mestno pokopališče.

Sv. maša zadušnica se bode brala v ponedeljek, dne 18. t. m. ob 8. uri zjutraj v tukajšnji župni cerkvi sv. Daniela (kapela žalosti).

CELJE, dne 14. marca 1929.

Georg Sima

ravnatelj pivovarne v Donaueschingen

Josipina Stimpfl

vдова po nadinspektorju

Ana Filipič

vдова po odvetniku

Hermína Hočevár

vдова po trgovcu